

Metodický dokument Kabinetu pro standardizaci

Informace na výrobku relevantní pro spotřebitele (CEN/CENELEC Pokyn 11)

Zpracovaná metodika poskytuje návod členům normalizačních komisí (a specificky zástupcům spotřebitelů v nich), které vypracovávají normy, pro zohlednění aspektu informací na výrobku. Pokyn č. 11 poskytuje normalizačním komisím informace potřebné pro tvorbu požadavku na informace důležité pro spotřebitele.

Kapitola 3 „Názvy a definice“ se zabývá definováním těchto pojmů: informace o výrobku, značení, informace pro nákup, návod k použití, poprodejní informace, riziko, posuzování rizik, zbytkové riziko nebezpečí, újma na zdraví, výrobce.

Kapitola 4 „Principy tvorby informací o výrobku“ stanoví zásady pro bezpečnost výrobku, posuzování rizik, zásady pro sdělování informací o výrobku (informace musí být vyjádřeny přesně a srozumitelně pro cílovou skupinu uživatelů). Návod pro použití výrobku by měl sledovat posloupnost úkonů, které spotřebitel učiní. Návod by měl uvést nejprve základní normální funkci výrobku a pak uvádět další funkce výrobku. Složité provozní postupy je nutné přesně dodržovat pro bezpečné a správné používání výrobků. Části informací, které jsou určeny pouze specifické skupině osob (např. pro instalaci, opravu) by měly být samostatné.

Kapitola 5 „Obsah informací o výrobku“ popisuje minimální obsah informací pro nákup (podmínky a omezení při použití). Informace pro nákup by měla popisovat zda použití výrobku je omezeno pouze na kvalifikované osoby, další součásti, které jsou k dispozici pro určitá prostředí, kompatibilitu s přídatnými zařízeními, druh prostředků osobní ochrany, identifikaci výrobku, charakteristiky výrobku jako obsah nebo velikost zbytková rizika, záruky. Návod pro manipulaci a dopravu by měly obsahovat rozměry, hmotnost, body pro uchopení výrobku při zvedání atd. Návod pro skladování a rozbalování by měly obsahovat kontrolní seznam součástí obsažených v balení, podmínky pro skladování výrobku, likvidaci obalu. Každý výrobek musí být sledovatelný a informace na obalu by měla obsahovat název a adresu nebo obchodní značku výrobce, identifikaci výrobku (sériové číslo, číslo šarže, název modelu a/nebo druh). Informace pro bezpečné používání výrobku by měly být podle výsledků posouzení rizika a uvedeny případné prostředky osobní ochrany. Návod pro montáž a instalaci by měl obsahovat seznam součástí a požadovanou kvalifikaci nebo nástroje. Návod pro provoz by měl obsahovat potřebu ochranných prostředků, výstrahu po možných nebezpečích, provozní životnost, opravy a likvidaci výrobku po skončení jeho životnosti. Dále je uvedeno jaké informace by měly být považovány za informace po prodeji výrobku (náhradní součásti, záruky, opravy atd.).

Kapitola 6 „Prezentace informací o výrobku“ řeší požadavky na uvádění informací o výrobku (druh prostředku pro komunikaci informací /písemné informace, elektronické informace, audio informace, vizuální informace, verbální informace/, jejich umístění /na obalu, na výrobku, v průvodní dokumentaci/, srozumitelnost a úplnost informací /použití diagramů, vyobrazení atd./, čitelnost /velikost písma, barevné odlišení/, trvanlivost). Jazyk by měl být přizpůsoben očekávaným uživatelům, u překladů musí být zajištěna dostatečná kvalita. Důležitá je i problematika trvanlivosti návodu pro použití výrobku v provozních podmínkách výrobku.

Kapitola 7 „Směrnice pro tvorbu bezpečnostních ustanovení a symbolů“ řeší problematiku výstrah a výstražných symbolů. Výstražná ustanovení by měla popisovat povahu a důsledky možných nebezpečí a poskytnou radu jak se těmto nebezpečím vyhnout. Výstrahy by neměly být adresovány dětem. V případě vážného nebezpečí mělo by být použito slovo „VÝSTRAHA“. Bezpečnostní ustanovení musí být srozumitelné a nesmí být příliš dlouhé. Každá věta by měla obsahovat pouze jeden příkaz. Bezpečnostní značky by měly být omezeny na značky používané pro skupinu daných výrobků a při tvorbě nové značky je nutno posoudit zda podobná nebo stejná značka již neexistuje. Značky by měly být tvořeny podle uznávaných norem (ISO 3864-1; ISO/DIS 3864-2:2002).

Kapitola 8 „Zkoušení a vyhodnocování“ se zabývá ověřováním jak textu tak i prezentací. Pro kontrolu by měl být použit kontrolní seznam obsažený v pokynu ISO/IEC 14:2003. Zejména symboly obsažené v dokumentu by měly být pečlivě zkontrolovány.